

Kraljevina Srbov, Hrvatov in Slovencev.

URADNI LIST**pokrajinske uprave za Slovenijo.**

Vsebina: Iz «Službenih Novin kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca». — Izpremembe v osebju. — Zakon o poštnohranilnem, čekovnem in virementskem prometu v kraljevini Srbov, Hrvatov in Slovencev. Zakon o ureditvi naših vojaških pokopališč in grobov v domovini in v inozemstvu kakor tudi pokopališč padlih vojakov in mornarjev, vojnih ujetnikov in internirancev, državljanov Nemčije, Avstrije, Ogrske in Bolgarije, pokopanih na našem državnem ozemlju. — Uredbe osrednje vlade: Naredba o postopanju pri vojaških nastanitvah. Odločba o prodajanju izvoznih deviz. — Razglasi osrednje vlade: Pojasnili k odločbi o kupovanju deviz za nabavo sirovin. — Razglasi pokrajinske uprave za Slovenijo: Razglas o izpremembah v gerentstvih okrajnih zastopov. Razglas o izpremembah v občinskih gerentstvih. Razpust društev. Izkaz o stanju živalskih kužnih bolezni v Sloveniji. — Razglasi delegacije ministrstva financ v Ljubljani: Razglas o dnevnicah za člane davčnih komisij. Razglas o tretji emisiji kolkov. — Razglasi gradbene direkcije za Slovenijo: Razpis službenega mesta za pisarniško pomožno moč. — Razglasi drugih uradov in oblastev. — Razne objave.

Iz „Službenih Novin kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca“.

Stevilka 90 z dne 26. aprila 1922.:

Ukaz Njegovega Veličanstva kralja Aleksandra I. z dne 21. aprila 1922., s katerim se Velislav N. Vulović, minister na razpolagi, postavlja v stanje pokoja.

Objave generalne direkcije državnega računovodstva, da so trajno upokojeni: višji računski svetnik Josip Božič pri delegaciji finančnega ministrstva v Ljubljani; višji računski svetnik Ivan Kovač pri računovodstvu iste delegacije; ravnatelj Emanuel Josin in Rudolf Vesel pri finančni deželni blagajni v Ljubljani.

Stevilka 91 z dne 27. aprila 1922.:

Ukaz Njegovega Veličanstva kralja Aleksandra I. z dne 11. marca 1922., s katerim se v Albaniji ustanavlja kraljevsko poslaništvo.

Stevilka 93 z dne 29. aprila 1922.:

Ukaz Njegovega Veličanstva kralja Aleksandra I. z dne 30. marca 1922., s katerim se postavljajo pri glavnih carinarnicah I. vrste:

v Beogradu: Adolf Lunaček, carinik IV. razreda kastavske carinarnice, za carinika istega razreda, po prošnji;

v Mariboru: Zarko Vakanja, carinik II. razreda subotiške carinarnice, za revizorja V. razreda, po službeni potrebi; Miodrag Janković, carinik III. razreda iste carinarnice, za revizorja V. razreda; Dragoljub Pavlovič, carinik IV. razreda ljubljanske carinarnice, za carinika istega razreda, po prošnji;

v Ljubljani: Andrej Grošel, inženjer kemije, za kemika I. razreda.

Stevilka 94 z dne 1. maja 1922.:

Ukaz Njegovega Veličanstva kralja Aleksandra I. z dne 8. aprila 1922., s katerim se dr. Aleksander Primožič, tajnik I. razreda primorskega oblastva v Bakru, postavlja za referenta odseka za pomorsko brodarstvo pri prometnem oddelku ministrstva za promet.

Stevilka 96 z dne 3. maja 1922.:

Ukaz Njegovega Veličanstva kralja Aleksandra I. z dne 27. marca 1922., s katerim se Fran Fišer, inženjer VIII. činovnega razreda pri gradbeni direkciji v Ljubljani, po pristanku postavlja za inženjerja III. razreda pri gradbeni sekciji v Kumanovu.

Izpremembe v osebju.

Josip Turčinović, arhivar ministrstva za notranje zadeve, je imenovan za pisarniškega pristava IX. činovnega razreda pri pokrajinski upravi za Slovenijo, oddelku za notranje zadeve,

Ivan Konda, posestnik v Prapročah pri Semiču, je sprejet v državno službo za provizornega kmetijsko-strokovnega uradnika VI. činovnega razreda in poverjen s posli pomočnika okrajnega ekonoma pri okrajnem glavarstvu v Črnomlju.

Iv. Hribar s. r.

Zakoni in kraljevske uredbe.

130.

Mi

Aleksander I.,po milosti božji in narodni volji
kralj Srbov, Hrvatov in Slovencev,

proglašamo in objavljamo vsem in vsakomur, da je zakonodajni odbor narodne skupščine kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev sklenil v XVI. redni seji, ki jo je imel dne 28. novembra 1921. v Beogradu, da je uredbo o poštnohranilnem, čekovnem in virementskem prometu v kraljevini Srbov, Hrvatov in Slovencev z dne 26. julija 1921.* — seznamka uredb ministrstva za pošto in brzojav št. 2 — «Službene Novine» št. 195/1921. — izpremeniti in da se glasi:

Zakon**o poštnohranilnem, čekovnem in virementskem prometu v kraljevini Srbov, Hrvatov in Slovencev.****

I. del.

Splošna določila.

Člen 1.

V kraljevini Srbov, Hrvatov in Slovencev se ustanavlja v državni upravi in pod državnim jamstvom državna hranilnica z naslovom: «Poštanska štedionica kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca» («Poštna hranilnica kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev»), kateri se je baviti s posli, določenimi s tem zakonom. Sedež te hranilnice je v Beogradu.

Za izvrševanje čekovnega in virementskega prometa so ji podrejeni poštni čekovni zavodi, ki jih je otvarjati po naredbi ministra za pošto in brzojav v sporazumu z ministrom za finance in ministrom za trgovino in industrijo po potrebi prometa v glavnih krajih države.

Poštna hranilnica s poštnimi čekovnimi zavodi je pravna oseba. Vsa njena aktiva jamčijo v prvi vrsti za kritje vlogov in drugih njenih pasiv. Jamstvo države, določeno v prvem odstavku, nastopi šele, če poštna hranilnica ne bi mogla zadostiti svojim obveznostim.

Člen 2.

Poštna hranilnica s čekovnimi zavodi je podrejena ministru za pošto in brzojav, ki izvršuje vrhovno upravo in kontrolo.

V mejah tega zakona uredi minister za pošto in brzojav s pravilnikom področje in ustroj poštne hranilnice in čekovnih zavodov, njih medsebojno razmerje in stanje njih osebja.

* Uradni list pod št. 305 iz leta 1921.

** Razglašen v «Službenih Novinah kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca» št. 77, izdanih dne 6. aprila 1922. (Prilog XI. — 1922.)

Za posredujoče pošte služijo one pošte v kraljevini Srbov, Hrvatov in Slovencev, ki jih za to določi minister za pošto in brzojav.

Posredujoče pošte so glede izvrševanja poštnohranilne, čekovne in virementske službe neposredno podrejene poštni hranilnici, odnosno čekovnim zavodom.

Člen 3.

Poštna hranilnica se bavi s hranilnim, čekovnim in virementskim prometom in s prometom vrednostnih papirjev kakor tudi s sorodnimi strokami tega posla.

Razen tega sme minister za pošto in brzojav sporazumno z ministrom za finance in ministrom za trgovino in industrijo pooblastiti poštno hranilnico, da se bavi z nastopnimi posli:

1.) da daje posojila na zastavljene vrednostne državne papirje, papirje, za katere jamči država, papirje samoupravnih teles, zastavnice hipotekarnih zavodov in obveznice združenih zvez, razen na delnice (glej člen 34., točko 2. b);

2.) da eskontira vrednostne papirje, ki se smejo zastaviti, in njih kupone, kolikor so izplačni najkasneje v treh mesecih (glej člen 34., točko 2. c);

3.) da vinkulira vrednostne papirje in da izposluje njih devinkulacijo;

4.) da predlaga v izplačilo menice vsake vrste, akceptirane in neakceptirane, potem čeke, nakaznice, akreditive, ki se glase na določen znesek in na naredbo, in račune vsake vrste;

5.) da odkupuje (plačuje) menice, ki so izplačne ali domicilirane pri poštni hranilnici, kolikor je zanje kritja;

6.) da komisionalno kupuje in prodaja tuje valute, menice in čeke, ki se glase na inozemstvo;

7.) da sprejema vrednostne papirje in predmete v hranjenje v predalih, ki se zapirajo s ključi, katere imajo stranke (safedeposits).

Člen 4.

Poštni čekovni zavodi se bavijo razen s čekovnimi in virementskimi posli tudi še z onimi strokami službe poštne hranilnice, za katere jih pooblasti minister za pošto in brzojav.

Člen 5.

Za kontrolo tekočega poslovanja, za posvetovanje o posebno važnih stvareh in za oddajanje mnenj in predlogov se postavlja pri poštni hranilnici, in po potrebi tudi pri čekovnih zavodih, stalen nadzorni svet.

Minister za pošto in brzojav izda sporazumno z ministrom za finance in z ministrom za trgovino in industrijo predpise o sestavi tega sveta ter opredeli njegovo področje.

II. del.

Določila o hranilnem prometu.

Člen 6.

Za vsak prvi vlog, o katerem dá posredujoča pošta vložitelju začasno priznanico, izda poštna hranilnica hranilno knjižico, v katero se vpisuje vsaka izprememba v imovini. Vlogi in izplačila

na hranilne knjižice se lahko vrše pri vsaki posredujoči pošti.

Člen 7.

Hranilna knjižica se izda brezplačno ter je oproščena plačila takse.

Poštna hranilnica otvori za vsakega vložitelja račun (konto).

Člen 8.

Za vložitelja se smatra oni, na čigar korist se vplača prvi vlog.

Vložitelj lahko postane vsaka privatna oseba, trgovska firma, vsako oblastvo (urad), vsaka pravna oseba, vsako društvo ali vsak zavod. Tudi nedoletniki smejo samostojno vlagati prihranjene zneske ter prejemati izplačila, ako se temu ne protivijo njih zakoniti zastopniki, ki morajo to pismeno javiti poštni hranilnici.

Prvi vlog lahko vplača vložitelj sam ali zanj kdo drugi. Oni, ki vplača na vložiteljevo korist prvi vlog, se zove vplačnik. Vplačnik je lahko vsaka fizična ali pravna oseba.

Ako prvega vloga ne vplača vložitelj, nego namesto njega vplačnik, smatra poštna hranilnica vplačnika toliko časa za upravičenega, razpolagati z vložno knjižico in njeno imovino, dokler vložitelj pri katerikoli posredujoči pošti svojeručno ne podpiše hranilne knjižice.

Člen 9.

Hranilna knjižica se izda na ime vložiteljevo ter obseza poleg podatkov, ki so potrebni za overitev njegove osebne istovetnosti, tudi podpis vložiteljev ali pa, če je vplačal prvi vlog vplačnik, podpis vplačnikov. Vložitelj, odnosno vplačnik, ki ni zmožen pisanja, mora priti z zanesljivo pričjo, ki potrdi njegovo istovetnost in ki se zanj podpiše v hranilni knjižici.

Člen 10.

Odstop hranilne knjižice komu drugemu uvažuje poštna hranilnica samo, če se opravi čin prenosa pri posredujoči pošti ali če je prenos izkazan z overovljeno listino. V teh primerih se smatra za lastnika hranilne knjižice oni, kateremu se je odstopila.

Člen 11.

Na ime posamezne osebe kot vložitelja se sme pri poštni hranilnici izdati samo ena hranilna knjižica.

Kdor si nabavi dve ali več hranilnih knjižic, izgubi obresti onih imovin, ki so vpisane v drugo, odnosno v ostale pozneje izdane knjižice, kakor tudi koristi iz člena 20. (prvega odstavka).

Člen 12.

Najmanjši vlog mora znašati en dinar, vsako vplačilo pa se sme izvršiti samo v vsotah, ki obsegajo popolne dinarje; maksimum vložne vsote in kapitaliziranih obresti ne sme presežati vsote 5000 dinarjev.

Zneski do enega dinarja se lahko vlagajo tudi tako, da se na poštne hranilne karte prilepljajo poštne pisemske znamke ali posebne poštno-hranilnične znamke, ako odredi minister za pošto izdajo takih znamk.

Člen 13.

Višino obrestne mere za hranilne vloge, ki ne sme presežati 4% na leto, določa minister za pošto in brzojav z naredbo sporazumno z ministrom za finance in ministrom za trgovino in industrijo; vsako izpremembo je treba razglasiti v »Službenih Novinah«.

Veljavnost take na novo določene obrestne mere se prične, ako je razglašena med 1. in 15. dnem, šele 16. dne istega meseca; ako pa je razglašena med 16. in poslednjim dnem meseca, velja od prvega dne naslednjega meseca ter se razteza tudi na vloge, ki so bili vplačani poprej.

Člen 14.

Obrestovanje hranilnih vlogov se prične dne 1. onega meseca, ki nastopi za dnem vplačila, odnosno 16. dne istega meseca, prestane pa poslednji dan meseca, preden dospe poštni hranilnici odpoved, odnosno 15. dan istega meseca.

Zneski izpod 2 dinarjev ne nosijo nobenih obresti.

Dne 31. decembra vsakega leta se narasle obresti pripišejo h glavnici ter nosijo obresti od dne 1. januarja novega leta.

Pri računanju obresti se računi vsak mesec za 30 dni.

Člen 15.

Na znesek, ki preseza 5000 dinarjev prihranjene imovine, se ne dajo obresti.

Člen 16.

Poštna hranilnica mora s priporočenim pismom pozvati vložitelja, naj razpolaga z glavnico, ki preseza s kapitaliziranimi obrestmi vred določeni maksimum 5000 dinarjev.

Ako vložitelj v mesecu, ki nastopi za tem obvestilom, ne razpolaga s presežkom, ki je višji od dovoljenega maksimuma, mora poštna hranilnica po tem roku kupiti po dnevem kurzu državne papirje v nominalnem znesku najmanj 500 dinarjev, o čemer je treba obvestiti vložitelja.

Če vložitelj ne dvigne kupljenih papirjev, jih poštna hranilnica shrani in upravlja na vložiteljevo korist po določenih, ki veljajo za posle z vrednostnimi papirji.

Člen 17.

Imovina ali njen del se vrne vložitelju ali njegovemu pravnemu nasledniku ali pooblaščenču proti odpovedi, ki se sme izvršiti pri vsaki posredujoči pošti, katero označi lastnik hranilne knjižice.

Zneski izpod dveh dinarjev se smejo odpovedati samo, ako nima hranilna knjižica večje imovine od odpovedane vsote.

Izplačilo izvrši na predloženo hranilno knjižico posredujoča pošta, ki je označena v odpovedi, na podstavi naloga, ki ji je dospel od poštne hranilnice. Izvzet je primer, če teče postopek, naveden v členu 18., ali če je učinjena pripomba po drugem odstavku člena 8. ali po tretjem odstavku člena 20.

Poštna hranilnica vroča odpovedane zneske do 100 dinarjev s prvo pošto, posredujoče pošte pa jih izplačujejo, ko dospe nalog od poštne hranilnice. Zneski nad 100 do 1000 dinarjev se izplačujejo najkasneje v 15 dneh, zneski preko 1000 dinarjev pa najkasneje v enem mesecu od dne, ko je dospel odpoved.

Vendar pa ima minister za pošto in brzojav pravico, da dovoli izplačilo do 100 dinarjev na kratko pri posredujoči pošti, pri kateri se znesek odpove, in brez poprejšnjega naloga poštne hranilnice.

Člen 18.

Ako se hranilna knjižica izgubi, se postopa tako-le:

Lastnik izgubljene hranilne knjižice mora, ako hoče dobiti njen duplikat, to pismeno prijaviti, bodisi neposredno poštni hranilnici, bodisi po najbližji posredujoči pošti, in čim točneje označiti podatke o knjižici.

Poštna hranilnica odredi takoj, naj se v knjigah vpiše prepoved, da se do nadaljnje naredbe ne sme nikomur nič izplačevati na izgubljeno hranilno knjižico.

Obenem izda poštna hranilnica razglas, ki ga je treba nabiti na kraju, pristopnem občinstvu, pri oni posredujoči pošti, v katere okrožju se je hranilna knjižica izgubila, in pri oni pošti, ki je pristojna z ozirom na stanovišče lastnika hranilne knjižice. S tem razglasom se vsakdo opozarja, da se proglasi hranilna knjižica za neveljavno in da se izda nova, ko mine mesec dni po objavi, ako v tem roku kdo drugi ne zahteva izgubljene knjižice.

Ako v enomesečnem roku nihče ne prijavi svoje zahteve na dotično knjižico, izda poštna hranilnica duplikat proti povračilu stroškov, ki se odpišejo od terjatve na dotični hranilni knjižici, izgubljena hranilna knjižica pa se proglasi za neveljavno.

Ako pa zahteva v enomesečnem roku kdo drugi to knjižico, mora poštna hranilnica stranko napotiti, naj sodno uveljavi svoje zahteve, ter ne sme izdati duplikata in tudi ne dopustiti, da bi se karkoli odločilo glede izgubljene knjižice, preden postane sodna razsodba izvršna.

Vložitelj trpi vso škodo, ki bi nastala, ako se hranilna knjižica zlorabi, preden dospe pri poštni hranilnici prijava, da se je knjižica izgubila.

Tega se vložitelj lahko obvaruje, ako si izbere geslo, ki ga mora čuvati tajno.

Člen 19.

Obresti hranilnih vlogov so oproščene plačila vsakega davka.

Člen 20.

Na vloge, vplačane pri poštni hranilnici, se ne sme do zneska 2000 dinarjev niti izreči prepoved niti pridobiti zastavna pravica. Isto tako niso dopustne eksekucije na poštne hranilne knjižice do zneska 2000 dinarjev.

Ako je vložitelj v konkurzu, je upravitelj (oskrbnik) konkurzne mase upravičen, poštne hranilnici odpovedati imovino, da jo vnovči, in o tem izdati priznanico.

Prigovor zoper izplačilo hranilnih vlogov se uvažuje samo, če teče pravda o lastninski pravici do dotične knjižice ali če so dani pogoji, obseženi v drugem odstavku člena 8.

Tak prigovor je treba pismeno vročiti poštni hranilnici z dokazili, ki so potrebna za presojo.

III. del.

Določila o čekovnem in virementskem prometu.

Člen 21.

Poslovanje in obračunavanje čekovnega in virementskega prometa se mora vršiti ločeno od hranilnega prometa.

Udeležbo pri čekovnem in virementskem prometu dovoli poštna uprava onemu, ki položi osnovni vlog.

Kdor se udeležuje čekovnega prometa, pristopi tudi k virementskemu prometu.

Poštna hranilnica, odnosno čekovni zavod, otvori vsakemu deležniku poseben tekoči račun. Ena in ista oseba sme imeti tudi več tekočih računov.

Člen 22.

Osnovni vlog ostane pri poštni hranilnici, odnosno čekovnem zavodu, dokler je lastnik računa deležnik čekovnega in virementskega prometa.

Lastnik računa sme izstopiti iz čekovnega in virementskega prometa, kadarkoli hoče, toda samo na podstavi odpovedi.

Poštna hranilnica, odnosno čekovni zavod, sme istotako vsak čas odpovedati vsak račun, a ni dolžna niti opravičiti odpovedi niti vpoštovati prošnje za udeležbo pri čekovnem in virementskem prometu.

Ako se račun odpove, ne sme njegov lastnik več razpolagati z imovino svojega konta po čeku ali virementu, in sicer ne od dne, ko je odpoved dospel, odnosno ko je bila vročena. Odpovedana imovina na računu se izplača z osnovnim vlogom vred najkasneje v 15 dneh od dne, ko dospe odpoved poštni hranilnici, odnosno čekovnemu zavodu.

Člen 23.

Višino osnovnega vloga določa minister za pošto in brzojav sporazumno z ministrom za finance in ministrom za trgovino in industrijo občasno z naredbo; ta določitev se sme tudi izvršiti tako, da se osnovni vlog zviša, ako preseza promet na računu največji znesek, ki je označen v naredbi.

Člen 24.

Višina obrestne mere za vloge v čekovnem in virementskem prometu sme znašati največ 3% na leto. Minister za pošto in brzojav sme sporazumno z ministrom za finance in z ministrom za trgovino in industrijo v mejah tega maksimuma določiti obrestne mere za omenjene vloge; sme pa tudi določiti, da ne nosijo dotični vlogi, zlasti osnovni vlogi, nobenih obresti ali da nosijo samo delne obresti.

Obrestovanje se prične 1. dne onega meseca, ki nastopi za dnem vkajžbe, odnosno 16. dne istega meseca, prestane pa poslednji dan meseca, preden se znesek odpiše od računa, odnosno 15. dnem istega meseca, ko je znesek odpisan. Drugače veljajo določila člena 14.

Člen 25.

Na tekoče vloge, ki so pri poštni hranilnici, odnosno čekovnih zavodih, se sme vršiti eksekucija do onega zneska, ki je lastniku računa na razpolago, ko prispe izvršilni sklep.

Člen 26.

Za uporabo čekovnega in virementskega prometa se plačujejo posebne takse. Razen tega se

pobirajo stroški za obrazce, ki se dajo strankam na razpolago.

Višino teh taks in stroškov za obrazce določa minister za pošto in brzojav.

Člen 27.

Poštna uprava ne prevzema jamstva za pravočasno vknjiževanje vplačil na tekoči račun (konto) lastnikov računa, niti za pravočasno izvrševanje kakršnihkoli nalogov, izdanih po strankah, nego odgovarja edino za vsote, vplačane pri poštinih blagajnah.

Poizvednice (reklamacije) za vplačila, naloge, izplačila, obresti in takse se rešujejo samo v roku treh let. Po tem roku prestane jamstvo poštne uprave.

Za poizvednice poštinih pošilk (poštinih nakaznic, priporočenih pisem, vrednostnih pisem itd.) veljajo roki poštinih predpisov.

Če se lastniku tekočega računa izpremeni pravni položaj ali civilno zvanje, se mora o tem obvestiti poštna hranilnica, odnosno čekovni zavod, ki vodi dotični tekoči račun.

Poštna uprava ni odgovorna za posledice, izvirajoče iz izprememb, ki niso bile pravočasno priobčene.

Člen 28.

Z imovino na tekočem računu je mogoče razpolagati po čeku ali po plačilnem nalogu.

Čeki niso podložni nobeni taksi, razen zakoniti taksi za čeke.

Čeki, ki se morajo izplačati na pokaz (a vista) v gotovini, se smejo glasiti samo na prinosnika; vendar pa je dopuščeno z nahrbtnim vpisom (prenosom, indosamentom) označiti osebo, kateri naj se izplača ček. Poštna hranilnica, odnosno čekovni zavod, izplačujejo prinosnikom čeke z nahrbtnim vpisom (prenosom, indosamentom), ki se glase nanje, samo proti priznanici in dokazu o istovetnosti.

Plačilni nalogi se morajo neposredno pošiljati poštini hranilnici, odnosno onemu čekovnemu zavodu, ki vodi pripadni tekoči račun, kjer se z njimi postopa v zmislu veljavnih pravilnikov. Plačilni nalogi niso podložni fiskalnim taksam.

Drugače veljajo za čekovni in virementski promet predpisi čekovnega, odnosno civilnega prava, kolikor ne določa ta zakon drugače.

IV. del.

Določila o prometu z vrednostnimi papirji.

Člen 29.

Na zahtevo vložiteljev hranilnih vlogov ali lastnikov tekočih računov (kont) se smejo vlogi, kolikor so zadostni, uporabljati za nakup vrednostnih papirjev, pa tudi za opravljanje ostalih poslov, navedenih v členu 3., in sicer po določilih, ki jih izda minister za pošto in brzojav v ta namen.

Vložitelj (deponent) dobi potrdilo za svoje vrednostne papirje, ki jih hrani poština hranilnica.

Po nakupu efektov mora ostati kot kupčeva imovina v gotovini hranilni vlog najmanj en dinar, v čekovnem prometu pa ves osnovni vlog.

Določila četrtega odstavka člena 8. o pravici vplačnikov, da razpolaga ob določenih pogojih v imenu vložiteljevem z njegovo prihranjeno imovino, veljajo tudi za vrednostne papirje, ki jih hrani poština hranilnica.

Člen 30.

Vložitelj (deponent) mora skrbno hraniti potrdilo o deponiranih vrednostnih papirjih in trpeti vso škodo, ki bi nastala, ako se mu je potrdilo izgubilo ali se je uporabilo neupravičeno, če ni pravočasno obvestil poštne hranilnice, da prepreči izročitev papirjev neupravičenim osebam.

Vložitelji iz hranilnega prometa morajo navesti na prijavi o izgubi tudi geslo, ako ga imajo.

Za izgubljena potrdila o hranjenju se izdajajo duplikati. Poština uprava sme zahtevati, da izposlušj oni, ki je izgubil potrdilo, najprej sodno odločbo o amortizaciji izgubljenega potrdila o deponiranih vrednostnih papirjih.

V. del.

Končna določila.

Člen 31.

Poština hranilni vlogi in terjatve na tekočih računih tako v glavninah kakor tudi v obrestih

zastarevajo na korist poštne hranilnice, ne glede na vložiteljevo pravno stanje, v 30 letih.

Zastaranje prekine vsak novi vlog (vplačilo) in vsaka odpoved (izplačilo).

Vrednostni papirji, deponirani pri poštini hranilnici, postanejo, ne glede na vložiteljevo pravno stanje, lastnina poštne hranilnice, ako v 30 letih nihče ne zahteva ne vrednostnih papirjev ne obresti od njih niti ne učini dispozicije glede njemu vpisane glavnice ali njenih obresti pri poštini hranilnici.

Leto dni, preden poteče rok zastaranja, opozori poština hranilnica, odnosno čekovni zavod, v «Službenih Novinah» prizadete osebe na izgubo, ki jim preti.

Člen 32.

Oproščene so plačila fiskalnih taks vloge v poslilih s poštino hranilnico, odnosno s čekovnimi zavodi, ako so te vloge namenjene poštini hranilnici ali čekovnim zavodom, poštinih oblastvom in njih organom, istotako pa tudi vloge za sprejem v čekovni in virementski promet in prenosi hranilnih knjižic.

Oproščene so fiskalnih taks priobčitev, odnosno naredbe, ki so jih čeku, odnosno plačilnemu nalogu, dodali njih izdatelji, zlasti s katerimi se kdo drugi označuje za prejemnika nakazanih zneskov ali s katerimi se nalaga, naj se določenim osebam izdado poštne nakaznice, vrnejo listine itd., potem pooblastila in potrdila o prejemu, ki jih izdajajo stranke poštini upravi.

Oproščeni so poštine in vseh postranskih poštinih taks dopisi poštne hranilnice in čekovnih zavodov kot poštinih naprav v njih poslilih, istotako pa tudi prijave za sprejem v promet poštne hranilnice, odnosno čekovnih zavodov, nadalje vprašanja strank in odgovori nanje. Posredujoče pošte odpravljajo kot vrednostna pisma brez poštine vse pošiljke, v katerih so hranilne knjižice, odnosno potrdila o deponiranih vrednostnih papirjih z nalogi, naj se kupijo, prodajo ali pošljejo vrednostni papirji.

Za pošiljanje denarja v gotovini kakor tudi vrednostnih papirjev privatnih oseb tem osebam pa se plačuje poština.

Oproščeni so taks službeni telegrami in telefonski pogovori poštne hranilnice in čekovnih zavodov kot poštinih naprav.

Čekovni računi poštinih oblastev in pošt o oproščeni manipulativnih pristojbin in provizij.

Člen 33.

Uslužbenci poštne hranilnice, čekovnih zavodov in posredujočih pošt morajo varovati poslovno in uradno tajnost; strogo jim je prepovedano, da bi, razen svojim predstojnikom, dajali drugim osebam kakršnekoli podatke o imenih vložiteljev ali onih, ki vplačujejo, o vloženi in vrnjenih zneskih ali o višini imovine.

To določilo velja tudi za ostale poslovne stroke poštne hranilnice in čekovnih zavodov.

Poština hranilnici in čekovnim zavodom je dovoljeno dajati podatke samo, ako so za dajanje podatkov v zmislu zakona upravičena druga poština oblastva.

Člen 34.

Poština hranilnica, odnosno čekovni zavodi, morajo po odbitku onih vsot, ki so potrebne za vzdrževanje prometa, ves denar, ki ga prejemajo v hranilnem ali čekovnem prometu, kakor tudi druge glavnice, kar jih je odveč, nalagati plodonsno, tako da je vsak čas zagotovljeno popolno izpolnjevanje prevzetih obveznosti.

Nalaganje se vrši:

- 1.) definitivno:
 - a) z nakupovanjem državnih papirjev in papirjev, za katere jamči država, in posojil samoupravnih teles;
 - b) s pridobivanjem lastnega posestva v nepremičninah;
- 2.) provizorno:
 - a) z nalaganjem na tekoči račun proti kratkemu odpovednemu roku pri dobro fundiranih združnih in nezadržnih denarnih zavodih, ki so protokolirani v kraljevini (kontokurentni vlogi);
 - b) z lombardiranjem vrednostnih papirjev, razen delnic;
 - c) z eskontiranjem vrednostnih papirjev in njihov kuponov, ki se smejo zastaviti;
 - č) s kupovanjem deviz.

Minister za pošto in brzojav odloča sporazumno z ministrom za finance in z ministrom za trgovino in industrijo na predlog poštne hranilnice, odnosno čekovnih zavodov, o posameznostih, kako se nalagaj denar.

Člen 35.

Z dohodki plodonosno naloženega denarja je treba pokrivati obresti hranilnih in čekovnih vlogov, istotako pa tudi vse upravne in druge izdatke.

Ako se iz dohodkov naloženih fondov ne morejo pokriti obresti vlogov in upravni stroški, je treba manjek kakor tudi stroške za ustanovitev novih naprav te vrste pokriti iz obstoječih rezervnih podlog (rezervnih fondov) za hranilni, čekovni in virementski promet, če pa so te izčrpane, izposoditi iz tekočih dohodkov poštne, brzojavne in telefonske uprave. Taka posojila se morajo povrniti poštini, brzojavni in telefonski blagajni brezobrestno iz presežkov, ki ostanejo na koncu poslovnega leta. Ako tudi teh poslednjih ni, je treba manjke vpoštevati v rednem državnem proračunu, in sicer v oddelku ministrstva za pošto in brzojav.

Presežek, ki ostane po poravnavi gorenjih posojil, se mora uporabiti:

- 1.) do 1% za nagrado članov nadzorstvenega sveta;
- 2.) do 5% za nagrado onih uslužbencev poštne hranilnice in čekovnih zavodov, ki so zaslужili s svojim delom posebno nagrado, in sicer na podstavi pravilnika, ki ga izdela ministrstvo za pošto in brzojav;
- 3.) 1% se daje na razpolago ministru za pravo, da lahko po pravilniku, ki ga predpiše sam, nagraja marljive učence osnovnih šol z vložnimi knjižicami poštne hranilnice, vinkuliranimi do polnoletnosti;
- 4.) 30% ostanka za ustanovitev, odnosno zvišbo podloge (rezervnega fonda) do višine, predpisane v prihodnjem členu 37.
- 5.) Kar ostane, se mora vložiti v državno blagajno kot proračunski dohodek poštne uprave.

Člen 36.

Glavna kontrola mora pregledati bilanco in račun o dobičku in izgubi najkasneje v štirih mesecih od dne, ko se ji pošlje v pregled. Ta pregled vrši glavna kontrola v hranilnici sami, odnosno po potrebi tudi v čekovnih zavodih. Ako se glavna kontrola uveri, primerjaje knjige in račune poštne hranilnice s predloženo bilanco in računom o dobičku in izgubi, da je vse točno in pravilno, potrdi točnost bilance in računa o dobičku in izgubi z izjavo svojih odposlancev na bilanci v dveh izvodih; enega pridrže odposlanci za glavno kontrolo, drugi pa se shrani pri poštini hranilnici. Ako glavna kontrola navedenih računov ne spozna za točne, pošlje svoje pripombe ministrom, ki so po členu 39., tretjem odstavku, pristojni za preizkušanje letnih računov.

Ako glavna kontrola v štirih mesecih od dne, ko so ji bili računi poslani v pregled, ne pregleda bilance in računa o dobičku in izgubi, je smatrati omenjeni račun poštne hranilnice za pravilnega.

Člen 37.

Za poštino-hranilno, čekovno in virementsko službo je treba ustanoviti podlogo (rezervni fond), ki je določen za kritje eventualnih poslovnih manjkov, odnosno izgub poštne hranilnice in čekovnih zavodov.

Podloga mora doseči 5% stanja vlogov, ki ostanejo na koncu poslovnega leta v hranilnem, čekovnem in virementskem prometu, ko se odbijejo zneski, vrnjeni med letom, toda podloga ne sme presežati zneska 20,000.000 dinarjev.

Imetek podloge (rezervnega fonda) je treba plodonosno naložiti po predpisih člena 34. in dotični dohodek uvrstiti v letni račun.

Člen 38.

Dohodek poštne hranilnice in čekovnih zavodov je prost davka.

Poslovne knjige, beležnice, računi in podobno poštne hranilnice in čekovnih zavodov so oproščeni takse, istotako pa tudi hranilne knjižice in potrdila o deponiranih vrednostnih papirjih, ki jih izdaja poština hranilnica.

Potrdila o prejemu in izpiski iz kont, ki jih izdaja poština uprava strankam, so oproščeni fiskalnih taks.

Za denar, ki je vplačan na tekoče račune pri poštini hranilnici, odnosno čekovnih zavodih, se ne plačuje nobena taksa.

Člen 39.

O čekovnem poslovanju morajo poštna hranilnica in čekovni zavodi po načelih dvojnega knjigovodstva sestavljati skupni zaključni letni račun (bilanco z računom o dobičku in izgubi).

V tem letnem računu je treba po odbitku zneskov, vrnjenih med letom, označiti stanje vlogov, kakršno je koncem poslovnega leta, posebe v hranilnem in posebe v čekovnem in virementskem prometu, istotako pa tudi končno stanje elociranj, izvršenih po členu 34., in podloge (rezervnega fonda).

Preizkušanje letnih računov spada v področje ministra za pošto in brzojav, ministra za finance in ministra za trgovino in industrijo.

Računsko poslovanje poštne hranilnice in čekovnih zavodov je podložno kontroli najvišjega državnega računskega oblastva.

Koncem vsakega poslovnega leta mora poštna hranilnica sestaviti podrobno poročilo o svojem poslovanju in o poslovanju čekovnih zavodov.

V «Službenih Novinah» je treba objaviti zaključni letni račun poštne hranilnice in čekovnih zavodov.

Člen 40.

Začasno, do otvoritve poštne hranilnice v Beogradu, se razširja hranilna služba poštne hranilnice v Sarajevu postopno na vso državo.

Po otvoritvi poštne hranilnice v Beogradu preide hranilna služba za vso državo na to hranilnico; čekovna in virementska služba ostane razdeljena na obstoječe zavode, dokler se ne ustanove novi po členu 1. tega zakona.

Člen 41.

Ta zakon stopi v veljavo, ko ga kralj podpiše, obvezno moč pa dobi z dnem, ko se razglasi v «Službenih Novinah». Tega dne prestanejo veljati vsi zakoni, vse uredbe in naredbe o poštini hranilnicah, kar jih je bilo do sedaj na ozemlju kraljevine. Ta zakon nadomešča uredbo o poštno-hranilnem, čekovnem in virementskem prometu v kraljevini Srbov, Hrvatov in Slovencev z dne 26. junija 1921. — seznamka uredb ministrstva za pošto in brzojav št. 2 — «Službene Novine» št. 195/1921.

Našemu ministru za pošto in brzojav priporočamo, naj razglasi ta zakon in skrbi za njegovo izvrševanje, ministru za finance in ministru za trgovino in industrijo, naj postopata po njem, vsem in vsakomur pa, naj se mu pokoravajo.

V Beogradu, dne 30. novembra 1921.

Aleksander s. r.

Videl in pritisnil državni pečat
čuvár državnega pečata,
minister pravde:

M. S. Djuričić s. r.

Predsednik ministrskega sveta
in minister za zunanje zadeve:

Nik. P. Pašić s. r.

(Podpisi ostalih ministrov.)

131.

Mi

Aleksander I.,

po milosti božji in narodni volji
kralj Srbov, Hrvatov in Slovencev,

proglašamo in objavljamo vsem in vsakomur, da je zakonodajni odbor narodne skupščine kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev na podstavi člena 130. ustave sklenil v XXXVIII. redni seji, ki jo je imel dne 28. decembra 1921. v Beogradu, in da smo Mi potrdili in potrjujemo, da je uredbo o ureditvi in vzdrževanju naših vojaških pokopališč in grobov v domovini in v inozemstvu z dne 12. decembra 1919., razglašeno v «Službenih Novinah» št. 3 z dne 3. januarja 1920.* in navedeno pod št. 3 seznamka uredb ministrstva za verstvo — «Službene Novine» št. 195 z dne 3. septembra 1921. — izpremeniti in da se glasi:

* Uradni list pod št. 41 iz leta 1920.

Zakon

o ureditvi naših vojaških pokopališč in grobov v domovini in v inozemstvu kakor tudi pokopališč padlih vojakov in mornarjev, vojnih ujetnikov in internirancev, državljanov Nemčije, Avstrije, Ogrske in Bolgarije, pokopanih na našem državnem ozemlju.*

Člen 1.

Vsa vojaška pokopališča, po možnosti tudi posamezni grobovi naših borilcev za svobodo in ujedinjenje našega naroda, brez ozira na verodržavne pokopališč, iz časa od dne 6. oktobra 1912. do dne 1. avgusta 1913. in od dne 1. avgusta 1914. do konca evropske vojne se morajo urediti in vzdrževati v redu kot svetel spomin na težke dni borbe za svobodo in ujedinjenje našega troimenskega naroda.

Člen 2.

Vsa pokopališča kakor tudi posamezni grobovi padlih in umrlih vojakov, vojnih ujetnikov in internirancev, ki so na državnem ozemlju kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev in v katerih so pokopani bivši državljani Avstrije, Nemčije, Ogrske in Bolgarije, se morajo čuvati in vzdrževati v redu po členih 225. in 226. versailleske, členih 171. in 172. saintgermainске, členih 155. in 156. trianonske in členih 116. in 117. neuillyjske mirovne pogodbe.

Člen 3.

Vrhovno skrbstvo in nadzorstvo glede ureditve in vzdrževanja naših vojaških pokopališč in grobov v domovini in v inozemstvu, istotako pokopališč, imenovanih v členu 2. tega zakona, opravlja ministrstvo za vere kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev po področnih verskih in političnih upravnih oblastvih.

Člen 4.

Naloga ministrstva za vere glede skrbstva in nadzorstva o ureditvi in vzdrževanju tako naših kakor tudi pokopališč iz člena 2. tega zakona je:

Ministrstvo za vere

- 1.) sestavlja uradne seznamke grobov za vse naše vojaške grobove v naši domovini in izvanje ter poleg tega zbira načrte pokopališč;
- 2.) zbira podatke o grobovih prejšnjih prijateljskih vojakov;
- 3.) izsleduje in ugotavlja grobove ter kontrolira dokaze o njih v domovini in v inozemstvu;
- 4.) skrbi, da so v redu vsa pokopališča, kamor se štejejo tudi grobovi iz člena 2. tega zakona, na našem ozemlju, ter ureja vprašanja o lastništvu posestev in pravico počivanja;
- 5.) skrbi in se briga za grobove naših vojakov, ki počivajo v zemlji naših zaveznikov;
- 6.) popravlja in porazdeljuje proračunska sredstva za celokupno skrb in brigo za naše grobove v domovini in v inozemstvu; in
- 7.) zbira poročila o stanju in položaju pokopališč in grobov.

Člen 5.

Pokopališča in grobovi naših vojakov, padlih in umrlih v vojnah za osvoboditev in ujedinjenje, istotako grobovi vojakov, vojnih ujetnikov in internirancev iz člena 2. tega zakona na našem ozemlju, se izročajo glede ureditve in vzdrževanja v varstvo in skrbstvo verskim in političnim občinam, katere nadzira njih nadrejeno oblastvo in materialno podpira ministrstvo za vere.

Duhovniki župnij, v katerih so taka pokopališča, morajo na Vidov dan in na vseh zadušnicah prihajati na ta pokopališča ter v imenu sorodnikov in v imenu hvaležne domovine opravljati na njih predpisane spominske pobožnosti in o tem po svojih nadrejenih oblastvih poročati ministrstvu za vere.

Člen 6.

Vsak grob se mora označiti z gričem, na trajnem nagrobnem znamenju — križu pa je treba napisati ime in priimek in vse druge potrebne značilne znake dotičnega pokopanca.

* Razglašen v «Službenih Novinah kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca» št. 87. izdanih dne 22. aprila 1922. (Prilog XII. — 1922.)

Glavno načelo, da se spravijo vojaška pokopališča v red, je enotnost pri postopanju z vsemi grobovi brez razlike.

Člen 7.

Pokopališča se morajo vzdrževati v popolnem redu in popolni čistoti.

Za nagrobna znamenja je uporabljati križe iz kamena ali betona. Dosedanje križe iz lesa je postopno nadomestiti z betonskimi kot trajnimi nagrobnimi znamenji.

Grobovi, ki jih je teže najti, se morajo označiti z različnejše vidnimi znaki.

Člen 8.

Vsa pokopališča se morajo ograditi s trajno ograjo.

Grobovi, ki so razpadli, se morajo upostaviti po členu 6. tega zakona.

Člen 9.

Prekopavanje in prenašanje mrličev se sme dovoljevati na zahtevo sorodnikov, toda po veljavnih predpisih o tem.

O vsakem prekopu sestavita točen zapisnik, in sicer za vsakega pokopanca posebe, krajevno politično in versko ali policijsko oblastvo. Vsi taki zapisniki se pošiljajo ministrstvu za vere.

Člen 10.

Vojaška pokopališča in vojaški grobovi tako naših kakor tudi vojakov iz člena 2. tega zakona, ki so na našem ozemlju, na državnih, občinskih in cerkvenih posestvih, ostanejo še nadalje na svojem mestu.

Člen 11.

Za pokopališča in grobove tako naših kakor tudi vojakov iz člena 2., ki so na zasebnih posestvih, je treba doseči sporazum z lastniki posestev. Za zavzeto posestvo dobiva lastnik posestva odškodnino, ako jo zahteva.

Odškodnina se daje po ocenitvi komisije treh članov, ki jo določa minister za vere. Enega člana predlaga lastnik. Komisijo plačuje ministrstvo za vere.

Za to odškodnino se postavlja v proračun vsota, ki je potrebna, dokler so pokopališča na dotičnem zemljišču ali dokler država ne odkupi posestev.

Lastniki zemljišč, na katerih so grobovi, morajo, ako jih ne bi hoteli več trpeti na svojih posestvih, to izjaviti po redni poti ministrstvu za vere, ki preseli po sporazumu z državnim, pristojnim cerkvenim ali samoupravnim oblastvom pokopališča na državno, cerkveno ali samoupravno posestvo.

Vsa pokopališča z manj nego 200 grobovi, pa tudi posamezni grobovi se morajo osredotočiti v eno že obstoječe največje pokopališče ali v splošno selsko ali mestno pokopališče.

Člen 12.

Lastniki, na katerih posestvih so vojaška pokopališča, ne smejo, dokler se ne uredi njih razmerja po členu 10., teh posestev nikakor uporabljati; drugače se kaznujejo po § 365. kazenskega zakona.

Člen 13.

Prekopavati kakor tudi prenašati posmrtno ostanke smejo sorodniki samo z odobritvijo ministrstva za vere in po predpisih pravil o izkopih in prenosih mrličev z dne 30. avgusta 1919., K. br. 16.521, členih 6., 8., 9. in 13., in uredbe o prevozu potnikov in blaga po železnici iz leta 1907., § 41., kar velja tudi za ladje.

Za osebe iz člena 2. se dovoljuje prenos po predhodni odobritvi njih vlade in ko se ugotovi identiteta pokopanceva.

Člen 14.

Župnijski duhovniki vseh konfesij kakor tudi občinski uradi (opštinski sudovi) morajo vsako izpremembo na onih pokopališčih, ki so v njih področju, po pristojni poti naznaniti ministrstvu za vere zaradi nadaljnjega poslovanja.

Člen 15.

Za pokopališča in grobove zaveznikov in nam prijaznih držav je skleniti glede njih vzdrževanja poseben sporazum z njih vlado.

Člen 16.

Pokopališča, ki so zunaj mej naše kraljevine, se izročajo v varstvo in skrbstvo kraljevskim poslaništvom, zlasti pa konzulatom, v katerih območju so.

V krajih, kjer so grupirana večja pokopališča, je postaviti posebne duhovnike-varuhe kot organe ministrstva za vere, ki imajo te-le dolžnosti:

Duhovniki-varuhi

1.) pregledujejo vsa pokopališča in skrbe za to, da se spravijo v red in vzdržujejo v čim boljšem stanju;

2.) zbirajo in urejajo seznamke grobov in poročila o položaju grobov ter jih pošiljajo ministrstvu za vere;

3.) v zvezi so z ministrstvom za vere glede zadev, ki se tičejo pokopališč in grobov;

4.) podpirajo rodbine pokojnikov ob njih posestih zaradi opravljanja spominskih pobožnosti in postavljanja nagrobnih spomenikov po želji in sredstvih teh rodbin;

5.) odgovorni računodajniki so za vse vsote, ki bi se jim dajale za ureditev pokopališč;

6.) na Vidov dan in na vseh zadušnicah opravljajo potrebne spominske pobožnosti v imenu hvaležne domovine; ob vseh državnih praznikih darujejo pri poslaništvu sveto mašo (liturgijo) ter izvršujejo vse obrede in vsa bogoslužna opravila naših kolonij, ki so tamkaj, in vse posle, ki so v zvezi s tem.

Člen 17.

Kraji, v katerih je postaviti duhovnike-varuhe, so ti-le:

1.) na Krfu za pokopališča na Krfu, otoku Vidu in Lazaretu;

2.) v Solunu za pokopališča na grškem ozemlju od Soluna do Lerina in Kanala in vzdolž srbsko-grške meje; na pozicijah Kajmakčalana, Ostrva, Sorovića, po selih monglenske ravnine, Kožuhu, Zborskem, Veterniku, Dobrem polju, Sokolcu, Veterkopu, pokopališča od Lerina do Čegana kakor tudi pokopališče pri Solunu; v Zejtinliku, Mikri, Sedesu;

3.) v Skadru za pokopališča na albanskem ozemlju;

4.) v Parizu za pokopališča na Francoskem, na Korziki, v Tunisu in Algieru;

5.) v Bukarešti za pokopališča v Dobrudži, Bolgariji in Jedrenu; in

6.) v Pragi za pokopališča v Češkoslovaški, Nemčiji, Avstriji in Madžarski.

Na Kajmakčalanu se mora postaviti za duhovnika-varuha duhovnik-menihi.

Člen 18.

Za vsa večja pokopališča, ki niso grupirana, določa ministrstvo za vere zaradi lažjega vzdrževanja tudi varuhe kot pomočnike duhovnikov-varuhov. Njih število se določa s proračunom po dejanskih potrebah.

Člen 19.

Duhovniki-varuhi so ukazni državni uradniki. Izbirajo se po natečaju izmed duhovnikov z višjo duhovniško izobrazbo ali z najmanj 10 leti duhovniške ali administrativne službe. Njih čin je enak činu generalnega konzula.

Po plači se dele na štiri razrede: I. razred 6500, II. razred 6000, III. razred 5000, IV. razred 4000 dinarjev na leto.

Poleg plače uživajo tudi specialne doklade, ki se določajo vsako leto z državnim proračunom.

Varuhi so neukazne osebe ter nimajo razen plače nobenih drugih prejemkov.

Najemnina za pisarno duhovnika-varuha, stroški za pisarno, pošto in brzojav se določajo z državnim proračunom.

Člen 20.

Vsa naša vojaška pokopališča v domovini in v inozemstvu je treba smatrati za začasna.

Ko nastopi možnost, se osredotočijo pokopališča tako, da se v vsaki pokrajini, kjer so, postavijo ugledni spomeniki v obliki kapel, cerkev, mavzolejev z grobnico pod njimi. Vsa okostja posameznikov, ki so pokopani na pokopališčih dotične pokrajine in katerih imena so

znana, je treba zbrati, njih imena označiti, vpisati v knjige in položiti v posebni pregraji v grobnice, da jih pozneje potomci lahko najdejo; ostale kosti brezimenskih junakov pa je položiti v nalašč za to napravljen oddelek.

Člen 21.

Vsa pokopališča iz člena 2. ostanejo na svojem mestu ter uživajo pravico večnega bivanja, kolikor ne odrede njih vlade drugače.

Člen 22.

Po preteku leta 1928. poskrbi ministrstvo za vere, da se preneso kosti v eno splošno grobnico. Ministrstvo za vere določi sporazumno z ministrstvom za gradbe in oblastnimi oblastvi za pokopališča v državi in z diplomatskim predstavništvom v inozemstvu kraj, kjer naj se napravijo grobnice s kapelami.

Za vse kapele z grobnicami mora ministrstvo za vere po natečaju nabaviti potrebne načrte in proračun.

Člen 23.

Komisije, ki bi jih poslale vlade Nemčije, Avstrije, Ogrske, Bolgarije in Turčije, da izsledijo padle in umrle osebe, se morajo obračati na ministrstvo za zunanje zadeve. To ministrstvo jih takoj dovaja v stik z ministrstvom za vere, ki jim daje:

1.) vsa pojasnila o številu in kraju, kjer so grobovi vseh pokopancev, in

2.) seznamke mrtvecev po možnosti z vsemi podatki, potrebnimi, da se ugotovi njih identičnost.

Člen 24.

Potrebne kredite za ureditev in vzdrževanje vseh vojaških pokopališč brez razlike v domovini in v inozemstvu, za njih pregledovanje, istotako za vse druge izdatke, ki se zahtevajo s tem zakonom, postavlja v svoj proračun ministrstvo za vere.

Prav tako se nalaga tudi oblastnim samoupravam in občinam, da morajo postavljati potrebne vsote v svoje proračune za ureditev in vzdrževanje pokopališč, ki so na njih ozemlju, kolikor ne bi tega storila država.

Za izdatke preko 10.000 dinarjev v oblastnih proračunih je treba v to svrhu odobritve ministrstva za vere.

Člen 25.

Dokler se posmrtni ostanki dokončno ne prenesejo v grobnice, dovoljuje ministrstvo za vere prenos posmrtnih ostankov posameznih pokojnikov iz kraja v kraj kakor tudi iz inozemstva v domovino. Rodbine padlih vojakov uživajo pri prenosu možne olajšave.

Prehodna določila.

Člen 26.

Vsi dosedanji oddelki za skrbstvo o vojaških pokopališčih pri pokrajinskih upravah v Zagrebu, Sarajevu, Splitu in Ljubljani se spajajo v en centralni oddelek pri ministrstvu za vere, ki se zove «Centralni obveščevalni oddelek za vojna pokopališča in vojne izgube» («Centralno izveštajno odelenje za ratnička groblja i ratničke gubitke»). Proračunski krediti, določeni zanje, se dajo na razpolago ministrstvu za vere.

Vsi zapiski v aktih, ki se tičejo vojaških pokopališč tako naših kakor tudi vojakov iz člena 2. ter pomagajo izsledovati in ugotavljati grobove, pa se hranijo pri vojnem ali finančnem ministrstvu, je izročiti v nadaljnje poslovanje ministru za vere, centralnemu obveščevalnemu oddelku za vojna pokopališča in vojne izgube.

Člen 27.

Ta zakon stopi v veljavo, ko se razglasi v «Službenih Novinah», ter nadomešča uredbo o ureditvi in vzdrževanju naših vojaških pokopališč v domovini in v inozemstvu z dne 12. decembra 1919., «Službene Novine» št. 3 iz leta 1920., seznamka uredb ministrstva za vere št. 3, «Službene Novine» št. 195/1921.

Našemu ministru za vere priporočamo, naj razglasi ta zakon in skrbi za njegovo izvrševa-

nje, oblastvom zapovedujemo, naj postopajo po njem, vsem in vsakomur pa, naj se mu pokoravajo.

V Beogradu, dne 28. februarja 1922.

Aleksander s. r.

Videl in pritisnil državni pečat
čuvar državnega pečata,
minister pravde:

dr. L. Marković s. r.

Predsednik ministrskega sveta:

Nikola P. Pašić s. r.

(Podpisi ostalih ministrov.)

Uredbe osrednje vlade.

132.

Naredba o postopanju pri vojaških nastanitvah.

Gospod minister za vojno in mornarico je izvolil z E. G. br. 3261 z dne 20. marca 1922. izdati nastopno pojasnilo:

Na vprašanje nekega komandanta armijske oblasti, kako je postopati, da se zagotovi prenočišče vojaških oddelkov in transportov v krajih, kjer ni vojaških zgradb, pojasnujem:

V vseh garnizijah, kjer ni državnih in vojaških poslopij, občinskih in drugih zgradb, ki bi se mogle uporabljati za prenočišče vojaških oddelkov in transportov, nego se morajo v ta namen jemati zasebne hiše, je postopati tako-le:

1.) Po točkah 416. in 417. vojne službe se sestavi v dotičnih garnizijah nastanitvena lista, sporazumno s krajevnimi oblastvi. To izvrše komandanti mesta, odnosno garnizonarji, kjer ti obstoje, kjer pa jih ni, komandanti vojnih okrožij administrativno.

Te liste se morajo dopolniti še z eno rubriko «velikost odškodnine» ter se hranijo pri komandi mesta, odnosno garnizijski upravi ali vojnem okrožju in dotičnih občinah.

Na teh listah so določene tudi velikosti odškodnine po zavzetih lokalih in krajevnih cenah, ki so jih določila vojaška in krajevna oblastva.

2.) Kadar se mora neizogibno uporabiti prenočišče po zasebnih hišah, je pravočasno obvestiti dotične komandante mesta, odnosno garnizonarje ali komandante vojnih okrožij o prihodu vojaških oddelkov ali transportov.

Ti morajo obvestiti dotično občinsko oblastvo ter odrediti po nastanitveni listi s krajevnimi (občinskimi) oblastvi, katere zasebne hiše se morejo v danem momentu uporabiti; nadalje izvrše nastanitev, pričakajo oddelek ali transport ter odrede razvedbo za prenočišče.

Kjer komande vojnega okrožja ni v kraju, kamor dospavajo vojaški oddelki ali transporti, izvršujejo te dolžnosti občinska oblastva po brzojavnem ali telefonskem nalogu komandanta dotičnega vojnega okrožja. Starejšina oddelka ali transporta se mora po prihodu v kraj takoj javiti omenjenim vojaškim oblastvom, kakor je to določeno tudi s pravilom službe, I. del; kjer pa takih oblastev ni, občinskemu oblastvu, ter od njih zahtevati mesta za prenočišče.

3.) Na podstavi člena 40. ustave in v zvezi s členom 40. zakona o vojaški administraciji vpišejo velikost določene odškodnine krajevna in vojaška oblastva v nastanitveno listo, izplačilo pa se izvrši takoj iz rednih proračunskih kreditov dotičnega leta, po odločbi dotičnega komandanta armijske oblasti; zato jih za izdajanje takih odločb pooblašчам.

Krajevna oblastva morajo predložiti račune dotičnemu komandantu mesta, garnizonarju ali komandantu dotičnega vojnega okrožja poimenoma z označbo cen iz nastanitvene liste. Dotični komandanti pošljejo, ko preizkusijo zahtevo občine, račun po pristojni poti svoji armijski komandi, da ta odloči o odobritvi kredita. Ko armijski komandanti odobre kredit, se dá kredit na razpolago dotičnim komandantom, da izplačajo občine.

Čim občine prejmejo denar, izplačajo takoj lastnike proti priznanicam, ki jim služijo za dokument o izdani vsoti.

Kjer niso komande organi III. stopnje in ne razpolagajo z blagajno, izplačujejo odškodnino komandanti vojnih okrožij, ki jim je treba odobriti kredit.

4.) Zaradi evidence o zneskih, izdanih za taka izplačila, postavljajo komandanti armijskih oblasti te vsote med denarne potrebe posebe na dotično partijo in pozicijo.

Odrejam, da je odslej postopati po teh predpisih.

Ministrstvo za vojno in mornarico v Beogradu,
dne 20. marca 1922.; E. G. br. 3261.

133.

Odločba o prodajanju izvoznih deviz.*

Gospod minister za finance je odredil v zvezi s svojo odločbo I br. 2022 z dne 18. februarja t.l.***

Izvoznik, ki bi prodal devizo za izvoz po drugi pooblaščen banki in ne po oni, pri kateri je zavaroval valuto, mora to istega dne pismeno naznati banki, pri kateri je zavaroval valuto.

Ako se ta dopis ne izroči banki osebno, nego se pošlje po pošti, služi za dokazilo o tem povratni poštni receptis.

Iz pisarne generalnega inspektorata ministrstva za finance v Beogradu,
dne 24. aprila 1922.; I br. 6262.

Razglasi osrednje vlade.

Pojasnili k odločbi o kupovanju deviz za nabavo sirovin.***

Gospod minister za finance je izdal z odlokom I br. 6259 z dne 24. aprila t. l. to-le pojasnilo:

«Poslednji odstavek odločbe I br. 4728 z dne 30. marca t. l.† je uporabljati tudi na veletržce s koksom in premogom.

Pristojne zbornice naj ocenijo vsak posamezni primer, vpoštevaje obseg poslovanja dotične firme, ter naj na podstavi te svoje ocene oddajajo svoje mnenje pristojnemu odboru pri Narodni banki in njenih podružnicah o pogojih dovolilih za nakup deviz.

Ta dovolila se morajo izpričevati po odločbi I br. 4728 z dne 30. marca 1922.»

*

Gospod minister za finance je izdal z odločbo I br. 6260 z dne 24. aprila t. l. nastopno pojasnilo:

«Odbori pri Narodni banki in njenih podružnicah izdajajo industrijem pogoja dovolila za nakup deviz za nabavo sirovin, polsirovin, strojev in strojnih delov ob istih pogojih, kakor je to odrejeno v odločbi I br. 4728 z dne 30. marca 1922.»

Iz generalnega inspektorata ministrstva za finance v Beogradu,
dne 24. aprila 1922.; I br. 6259 in I br. 6260.

Razglasi pokrajinske uprave za Slovenijo.

Razglasa.

Št. 15.902, z dne 25. aprila 1922.

Namesto odstopivšega Josipa Divjaka je imenovan za prisednika gerentskega sosveta okrajnega zastopa celjskega Karel Lešnik v Vojniku.

Št. 16.815, z dne 3. maja 1922.

Za namestnika gerentu okrajnega zastopa ormoškega je imenovan Franc Hanzelič, posestnik in občinski predstojnik v Hardeku.

Pokrajinska uprava za Slovenijo.

Oddelek za notranje zadeve.

Zastopnik pokrajinskega namestnika:
dr. Baltič s. r.

* Razglašena v «Službenih Novinah kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca» št. 95, izdanih dne 2ega maja 1922.

** Uradni list št. 59.

*** Razglašeni v «Službenih Novinah kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca» št. 95, izdanih dne 2ega maja 1922.

† Uradni list št. 102.

Razglasa.

Št. 16.383, z dne 29. aprila 1922.

Namesto odstopivšega Mihaela Berketa je imenovan za občinskega gerenta v Vaneči Ivan Berke, posestnik istotam št. 12.

Št. 16.663, z dne 3. maja 1922.

Namesto odstopivšega Nikolaja Križaniča je imenovan za občinskega gerenta v Kotu Matjaž Koter, posestnik istotam št. 5.

Pokrajinska uprava za Slovenijo.

Oddelek za notranje zadeve.

Zastopnik pokrajinskega namestnika:
dr. Baltič s. r.

Razpust društev.

Št. 15.534, z dne 25. aprila 1922.

Društvo «Slovenski strelski krožek „Podgolovec“ v Ljubljani» je razpuščeno, ker že več let ne deluje in ker zaradi nezadostnega števila članov nima pogojev za pravni obstoj.

Št. 15.998, z dne 27. aprila 1922.

Društvo «Militär-Veteranen-Verein» v Slovenski Bistrici je razpuščeno, ker do sedaj še sploh ni delovalo in ker zaradi nezadostnega števila članov nima pogojev za pravni obstoj.

Št. 16.164, z dne 27. aprila 1922.

Društvo «Deutscher Schulbauverein» na Ranci je razpuščeno, ker že več let ne deluje in ker zaradi nezadostnega števila članov nima pogojev za pravni obstoj.

Št. 15.547, z dne 29. aprila 1922.

Društvo «Jezdni in vožnji klub» v Ljubljani je razpuščeno, ker že več let ne deluje in ker zaradi nezadostnega števila članov nima pogojev za pravni obstoj.

Št. 15.531, z dne 3. maja 1922.

Delavsko tamburaško društvo «Proletarec» v Mostah je razpuščeno, ker se ni konstituiralo in tudi ni nikoli delovalo ter sedaj nima pogojev za pravni obstoj.

Št. 15.536, 16.014, 16.075, 16.076 in 16.465, z dne 3. maja 1922.

Društva:

«Verein der Ingenieure des k. k. Staatsbahndienstes in Krain» v Ljubljani,

«Kranjska deželna gasilska zveza» v Ljubljani,

«Napredno, politično in gospodarsko društvo za sodni okraj Kostanjevico» v Kostanjevici,

Podružnica v Krškem «Slovenske Straže» v Ljubljani in

«Društvo uslužbencev mestnega užitninskega zakupa v Ljubljani»

so razpuščena, ker že več let ne delujejo in ker zaradi nezadostnega števila članov nimajo pogojev za pravni obstoj.

Pokrajinska uprava za Slovenijo.

Oddelek za notranje zadeve.

Po naročilu pokrajinskega namestnika:
Kremenšek s. r.

Št. 1485. vet.

Izkaz o stanju živalskih kužnih boleznih v Sloveniji z dne 6. maja 1922.

Opazka: Imena okrajnih glavarstev in mestnih magistratov so natisnjena z debelejšimi, imena občin pa z navadnimi črkami. Številka pred dvopičjem znači število zakuženih krajev, številka za dvoipičjem število zakuženih dvorcev v občini.

Slinavka in parkljevka.

Krško: Cerklje 5:17, Čatež 1:1. Litija: Moravče 5:7, Polšnik 2:6, Šmartno 1:3. Maribor: Cirknica 1:1, Gradiška 1:1, Krčevina 1:1, Lajtersperk 1:1, Na Ranci 1:1.

Vranični prisad.

Krško: Št. Jernej 1:1. Murska Sobota: Čentiba 1:1, Dolnja Lendava 1:3, Kapeca 1:1, Mala Polana 1:1.

Šumeči prisad.

Krško: Kostanjevica 1:1.

Smrkavost.

Logatec: Rakek 1:1.

Mehurčasti izpuščaj pri plemenskih konjih.

Celje: Gomilsko 1:1. Kočevje: Ribnica 2:2, Sodražica 1:1. Konjice: Žiče 1:1. Litija: Bukovica 2:2, Hudo 1:1, Muljava 1:1, Št. Vid 1:1, Veliki Gabor 2:2, Velike Pece 1:1. Maribor: Jablanci 1:1, Spodnji Porčič 1:1, Radvanje 1:1, Zgornji Žerjavci 1:1. Ptuj: Jurovec 1:1; Sv. Lovrenc na Dravskem polju 1:1. Radovljica: Lesce 1:1.

Garje konj.

Brežice: Blanca 1:1. Celje: Sv. Jur na Taboru 1:1. Krško: Cerklje 1:1, Št. Jernej 2:2, Šmarjeta 1:1. Novo mesto: Prečna 1:1. Slovenjgradec: Vučenica 1:1. Ljubljana mesto 1.

Garje ovac.

Kranj: Preddvor 1:1.

Pasja steklina.

Brežice: Sv. Peter 1:1. Maribor: Pekel 1:1. Maribor mesto 1.

Svinjska kuga.

Črnomelj: Vinji vrh 1:1. Novo mesto: Novo mesto 1:1, Velika Loka 1:1, Žužemberk 2:2. Ljubljana mesto 1. Maribor mesto 2.

Svinjska rdečica.

Ljutomer: Bučečevci 1:4, Noršinci 1:1. Ptuj: Breg 1:1, Hlaponci 1:1, Krčevina 1:1, Pušenci 1:1, Sodinci 1:1, Sv. Lovrenc na Dravskem polju 1:1.

V Ljubljani, dne 6. maja 1922.

Pokrajinska uprava za Slovenijo.

Oddelek za kmetijstvo.

Po naročilu pokrajinskega namestnika:
Turk s. r.

Razglasi delegacije ministrstva financ v Ljubljani.

Št. A I 1037 ex 1922.

Razglas.

Dnevnice za člane davčnih komisij.

Gospod finančni minister je odločil z razpisom z dne 5. marca 1922., št. 40.704/g. d. n. p., da pripadajo odslej članom davčnih komisij v Sloveniji in Dalmaciji, če niso državni uradniki, dnevnice po 40 K, ako stanujejo na sedežu davčnih komisij, po 80 K pa onim, ki ne stanujejo na sedežu teh komisij.

Delegacija ministrstva financ v Ljubljani,
dne 25. aprila 1922.

Delegat: dr. Šavnik s. r.

Št. B II 10/42 ex 1922.

Razglas o tretji emisiji kolkov.

Uprava državnih monopolov, oddelek za industrijo, je odredila z odločbo z dne 28. julija 1921., št. 3877, ob naročilu tretje emisije kolkov (taksnih mark), da je ustaviti izdelavo kolkov po 0-02, 0-30, 0-40, 0-60, 4, 8, 12, 16, 24, 30 in 40 Din, ker niso kolki te vrednosti vsled zvišbe taksne tarife neizogibno potrebni, ampak se plačila lahko izvršujejo s kombinacijo ostalih vrednosti.

Z ozirom na to se izdelujejo v tretji emisiji same te-le vrste kolkov: po 0-05, 0-10, 0-20, 0-50, 1, 2, 3, 5, 10, 20, 50 in 100 Din.

Delegacija ministrstva financ v Ljubljani,
dne 5. maja 1922.

Za delegata: dr. Mühleisen s. r.

Razglasi gradbene direkcije za Slovenijo.

Št. 263.

3-2

Razpis.

Pri okrožni gradbeni sekciji v Mariboru se odda mesto pisarniškega pomočnika (pisarniške pomočnice).

Natančnejši razpis glej v Uradnem listu 47.

Gradbena direkcija za Slovenijo v Ljubljani,
dne 7. maja 1922.

Gradbeni direktor: inž. Klinar s. r.

Razglasi drugih uradov in oblastev.

Preds. 855/4/22—3.

3—2

Razpis.

V področju višjega deželnega sodišča v Ljubljani je razpisanih več sodniških mest v činovnih razredih VI. do IX.

Prošnje se morajo vložiti do dne
30. maja 1922.

Obširnejši razpis glej v Uradnem listu 47.

Predsedništvo višjega deželnega sodišča v Ljubljani,
dne 4. maja 1922.

Kavčnik s. r.

Cb II 79/22—1.

544

Oklic.

Simon in Jožefa Ferline, posestnika v Trčovi št. 35, sta vložila zoper Tomaža Ternjaka, odnosno njegovo zapuščino, tožbo zaradi izdaje izbrisne pobotnice.

Narok za ustno razpravo se je določil na dan
27. maja 1922.

ob devetih pri tem sodišču v sobi št. 14.

Ker je bivališče Tomaža Ternjaka neznan, se mu postavlja za skrbnika dr. V. Rapotec, odvetnik v Mariboru.

Okrajno sodišče v Mariboru, oddelek II.,
dne 22. aprila 1922.

C 68/22—3 in C 69/22—3.

561

Oklic.

Ivan Kmet v Sadinji vasi št. 17, ki ga zastopa notar A. Carli v Žužemberku, je vložil a) zoper Jožefa Kocjančiča iz Sadinje vasi, odnosno njegovo zapuščino, tožbo zaradi neobstoja terjatev v znesku 65 fl. 72½ kr. in 8 fl. 21½ kr.;

b) zoper Ano Kmetovo iz Sadinje vasi, odnosno njeno zapuščino, tožbo zaradi neobstoja terjatev v znesku 248 glid.

Narok za ustno razpravo se je določil na dan
19. maja 1922.

ob devetih pri tem sodišču v sobi št. 6.

Ker je bivališče obeh tožencev neznan, se jima postavlja za skrbnika Gregor Potočnik v Žužemberku.

Okrajno sodišče v Žužemberku, oddelek II.,
dne 22. aprila 1922.

Cb 11/22—3.

562

Oklic.

Marija Rogelj v Sadinji vasi št. 9, ki jo zastopa notar A. Carli v Žužemberku, je vložila zoper Jožefa in Janeza Pečjaka iz Budganje vasi št. 6 tožbo zaradi neobstoja terjatve 181 K 78 v.

Narok za ustno razpravo se je določil na dan
19. maja 1922.

ob pol desetih pri tem sodišču v sobi št. 6.

Ker je bivališče obeh tožencev neznan, se jima postavlja za skrbnika Gregor Potočnik v Žužemberku.

Okrajno sodišče v Žužemberku, oddelek II.,
dne 24. aprila 1922.

A 236/14—5.

691 3—1

Oklic, s katerim se sklicujejo sodišču neznan dediči.

Jožef Pavlakovič, posestnik v Grdunih št. 2, je dne 10. decembra 1914. umrl, ne da bi bil zapustil naredbo poslednje volje.

Sodišču ni znano, ali je kaj dedičev.

Za skrbnika zapuščini se je postavil Jure Pavlakovič v Grdunih št. 2.

Kdor hoče zahtevati zapuščino zase, mora to v enem letu od danes dalje javiti sodišču ter izkazati svojo dedinsko pravico. Po preteku tega roka se zapuščina, kolikor so zahteve izkazane, izroči dedičem, kolikor pa se to ne bi zgodilo, se zaseže v prid državi.

Okrajno sodišče v Črnomlju, oddelek I.,
dne 6. aprila 1922.

Proglasitve za mrtve.

564

Deželno sodišče v Ljubljani je uvedlo postopanje, da se proglase spodaj navedeni pogrešanci za mrtve, ker se more o njih po § 24. o. d. z., odnosno po § 1. cesarske naredbe z dne 31. marca 1918., drž. zak. št. 128, domnevati, da so umrli. Vsakdo, ki bi kaj vedel o kateremkoli teh pogrešancev, naj to izporoči sodišču ali skrbniku. Pogrešance pozivlje sodišče, naj se zglase pri njem, ako še žive, ali naj mu dajo kako drugače na znanje.

Ime in rojstni dan, stan in zadnje bivališče pogrešancev	Bistvene okolnosti, na katere se opira predlog	Proglasitev za mrtvega predloga	Ime in bivališče skrbnika, ki je bil postavljen pogrešancu	Dan in opr. št. oklica	Oklicni rok poteče dne
Jonip Rabič, rojen leta 1896., samski posestnikov sin v Mojstrani.	Odšel spomladi leta 1915. s 17. pehotnim polkom na rusko bojišče, bil dne 2. septembra 1915. ranjen ter prišel v neko vojaško bolnico; od takrat neizvesten.	Mati Terezija Rabič.	—	1. 5. 1922.; T 20/22—8.	1. decembra 1922.
Anton Noč, rojen leta 1884., samski delavec na Javornškem Rovtu, pristojen na Koroško Belo.	Odrinil leta 1916. z 21. domobranskim pehotnim polkom na soško fronto, odkoder pisal koncem leta 1916. zadnjo dopisnico iz neke bolnice; od takrat ni več glasu o njem.	Svakinja Marija Noč.	—	1. 5. 1922.; T 32/22—4.	1. decembra 1922.
Valentin Ličof, rojen leta 1893., samski tvorniški delavec na Potokih.	Odrinil začetkom meseca novembra 1914. s 17. pehotnim polkom na gališko fronto, se udeležil bojev pri Nowem miastu ter pisal zadnjič dne 18. novembra 1914.; od takrat ni več glasu o njem.	Brat Franc Ličof.	—	1. 5. 1922.; T 33/22—5.	1. decembra 1922.
Jakob Jensterle, rojen leta 1892., samski železniški delavec na Jesenicah.	Odrinil ob splošni mobilizaciji s 4. domobranskim pehotnim polkom na gališko fronto, odkoder pisal zadnjič dne 10. novembra 1914.; od takrat neizvesten.	Oče Jakob Jensterle.	—	1. 5. 1922.; T 34/22—5.	1. decembra 1922.
Janez Ropret, rojen leta 1897., samski delavec na Javorniku.	Odrinil začetkom leta 1915. na gališko fronto ter prišel leta 1916. na tirolsko fronto, kjer je bil pridružen 2. polku tirolskih cesarskih strelcev. Zadnjič pisal meseca avgusta 1916.; od takrat pogrešan.	Oče Janez Ropret.	—	1. 5. 1922.; T 35/22—4.	1. decembra 1922.
Franc Avsenek, rojen leta 1899., samski posestnikov sin pri Sv. Luciji.	Odrinil s 47. pehotnim polkom dravske divizije meseca januarja 1919. na koroško fronto, se tam udeležil leta 1919. raznih bojev ter bil baje dne 29. aprila 1919. blizu Laboda ubit; od takrat vsaj ni več glasu o njem.	Oče Ivan Avsenek.	—	1. 5. 1922.; T 40/22—5.	1. decembra 1922.
Janez Zajc, rojen leta 1894., samski posestnikov sin v Šmartnem ob Savi.	Odrinil koncem leta 1914. na rusko bojišče, potem pa se ni več zglasil. Po došlih poročilih prišel v rusko ujetništvo; vse nadaljnje uradne poizvedbe po njem so ostale brezuspešne.	Oče Janez Zajc.	—	1. 5. 1922.; T 42/22—3.	1. decembra 1922.
Janez Strah, rojen leta 1895., samski posestnikov sin v Cerovcu.	Odrinil dne 31. januarja 1919. s 6. oddelkom deželne brambe pod poveljstvom stotnika Kneza na koroško fronto, se tam udeležil raznih bojev ter dne 29. aprila 1919. baje padel v Glinjah; od takrat vsaj pogrešan.	Brat Alojzij Strah.	—	1. 5. 1922.; T 45/22—4.	1. decembra 1922.
Pavel Avgustinek, rojen leta 1874., oženjen delavec v Novem Vodmatu.	Odrinil ob splošni mobilizaciji s 27. domobranskim pehotnim polkom na srbsko fronto ter prišel v bolnico v Nišu, odkoder pisal zadnjič meseca junija 1915.; od takrat ni več glasu o njem.	Žena Frančiška Avgustinek.	—	1. 5. 1922.; T 46/22—2.	1. decembra 1922.
Peter Robič, rojen leta 1893., samski posestnikov sin na Plavžu.	Odrinil začetkom vojne s 17. pehotnim polkom na gališko bojišče, bil tamkaj ujet, prišel v taborišče v Dvinsku, odkoder meseca novembra 1916. pobegnil; od takrat neizvesten.	Brat Janez Robič.	—	1. 5. 1922.; T 47/22—3.	1. decembra 1922.
Janez Ravnik, rojen leta 1875., oženjen kočar na Bohinjski Beli.	Odrinil ob splošni mobilizaciji s 27. domobranskim pehotnim polkom na gališko fronto ter prišel v rusko ujetništvo, odkoder pisal zadnjič dne 18. marca 1915. iz Irbita Goroda; od takrat ni več glasu o njem.	Žena Antonija Ravnik.	—	1. 5. 1922.; T 50/22—3.	1. decembra 1922.
Anton Košnjek, rojen leta 1890., samski posestnik v Srednji Beli.	Odrinil ob splošni mobilizaciji s 17. pehotnim polkom na gališko fronto; od takrat ni več glasu o njem. Vse poizvedbe po njem so ostale brezuspešne.	Svakinja Frančiška Košnjek.	—	1. 5. 1922.; T 51/22—2.	1. decembra 1922.

Nadaljevanje na prihodnji strani.

Ime in rojstni dan, stan in zadnje bivališče pogrešancev	Bistvene okolnosti, na katere se opira predlog	Proglasitev za mrtvega predlaga	Ime in bivališče skrbnika, ki je bil postavljen pogrešancu	Dan in opr. št. oklica	Oklicni rok poteče dne
Josip Rupar , rojen leta 1884., oženjen posestnik v Škriljah.	Odšel dne 15. februarja 1915. s 17. pehotnim polkom na rusko fronto, bil ujet ter prišel v taborišče v Tomsku; tam spomladi leta 1917. zbolel in menda kmalu umrl. Od takrat vsaj ni več glasu o njem.	Žena Marija Rupar.	Ivan Stlene, davčni pristav v p. v Ljubljani.	1. 5. 1922.; T 55/22—4.	1. decembra 1922.
Viktor Kocjančič , rojen leta 1893., samski zidar na Fužinah.	Odrinil začetkom vojne s 17. pehotnim polkom na gališko fronto ter baje padel v bitki pri Sołotwini.	Mati Frančiška Kocjančič.	—	1. 5. 1922.; T 56/22—3.	1. decembra 1922.
Josip Povšnar , rojen leta 1877., oženjen posestnik v Zgornji Kokri.	Odrinil ob splošni mobilizaciji s 27. domobranskim pehotnim polkom na gališko fronto ter se dne 19. in 20. oktobra 1914. udeležil bojev pri Nowem miastu; od takrat pogrešan.	Žena Helena Povšnar.	—	1. 5. 1922.; T 58/22—3.	1. decembra 1922.
Matevž Sodja , rojen leta 1888., samski posestnikov brat na Bohinjski Češnjici.	Odrinil ob splošni mobilizaciji s 7. lovskim bataljonom na gališko fronto ter se udeležil bojev pri Grodku in Nowem miastu; od takrat pogrešan.	Brat Franc Sodja.	—	1. 5. 1922.; T 59/22—3.	1. decembra 1922.
Helena Jeršin , rojena Kumše, zopet omožena Oblak, rojena leta 1872., žena železniškega delavca v Ljubljani.	Odšla koncem leta 1908. v Ameriko, odkoder pisala dvakrat meseca januarja in februarja 1909.; od takrat ni več glasu o njej.	Sin Karel Jeršin.	—	1. 5. 1922.; T 60/22—4.	1. junija 1923.
Josip Pokovec , rojen leta 1891., samski tvorniški delavec v Vevčah.	Odrinil začetkom vojne s 17. pehotnim polkom na gališko fronto, prišel v rusko ujetništvo ter baje leta 1916. umrl v bolnici. Zadnje poročilo o njem iz Moskve z dne 23. maja 1915.	Marija Zajc.	—	1. 5. 1922.; T 62/22—3.	1. decembra 1922.
Martin Justin , rojen leta 1851., samski posestnikov sin v Koroski Beli.	Bil leta 1878. udeležen pri bosenski okupaciji, odkoder se ni več vrnil. Vse poizvedbe po njem so ostale brezuspešne.	Sestra Irma Medvešček.	—	1. 5. 1922.; T 63/22—4.	1. junija 1923.
Janez Koprive , rojen leta 1893., samski posestnik v Horjulju.	Odrinil spomladi leta 1915. v vojaško službo, bil pridelen 5. domobranskemu polku ter se z njim koncem meseca julija udeležil bojev na gališki fronti, baje pri Stanišawówu; od takrat pogrešan.	Oče Janez Koprive.	—	1. 5. 1922.; T 69/22—4.	1. decembra 1922.
Vincenc Loboda , rojen leta 1891., samski posestnikov sin v Dolu.	Odrinil začetkom vojne s 3. stotnijo 27. domobranskega pehotnega polka kot četovodja na gališko fronto ter baje dne 28. julija 1914. blizu Lwówa padel; od takrat vsaj ni več glasu o njem.	Mati Marija Loboda.	—	1. 5. 1922.; T 70/22—3.	1. decembra 1922.
Miha Močnik , rojen leta 1872., samski posestnik v Bistričici.	Odšel leta 1903. v Ameriko, živel v Solaidru ter pisal leta 1918. večkrat domov. Od takrat nezvesten.	Brat Andrej Močnik.	—	1. 5. 1922.; T 73/22—2.	1. junija 1923.
Leopold Cesar , rojen leta 1896., samski posestnikov sin v Rožni dolini.	Odrinil meseca avgusta 1915. s 27. domobranskim pehotnim polkom na soško fronto ter se udeležil raznih bojev. Sredi meseca oktobra 1915. ga je baje raztrgala sovražna granata; od takrat vsaj ni več glasu o njem.	Brat Franc Cesar.	—	1. 5. 1922.; T 36/22—6.	1. decembra 1922.
Anton Lebar , rojen leta 1879., oženjen posestnik na Prevaljah.	Odrinil spomladi leta 1915. s 7. lovskim bataljonom, 1. stotnijo, na gališko fronto, odkoder dospelo zadnje poročilo o njem dne 28. julija 1915. Baje padel dne 22. julija 1915.	Žena Marija Lebar.	—	1. 5. 1922.; T 71/22—2.	1. decembra 1922.
Andrej Potočnik , rojen leta 1888., samski posestnik v Dobroslovci.	Odrinil spomladi leta 1916. s 27. domobranskim pehotnim polkom najprej na italijansko, potem na rusko fronto, kjer so bili meseca septembra 1917. hudi boji; od takrat ni več glasu o njem.	Sestra Ana Trpin.	—	1. 5. 1922.; T 76/22—2.	1. decembra 1922.

P 52/22—1.

Razglasitev preklica.

S sklepom podpisane sodišča z dne 3. marca 1922., opr. št. L 4/22—9, je bil Franc Klemenčič, užitkar v Malenski vasi št. 3, zaradi slaboumnosti omejeno preklican.

Za oskrbnika-pomočnika mu je postavljen Janez Klemenčič, posestnik v Goriški vasi.

Okrajno sodišče v Novem mestu, oddelek I,
dne 4. aprila 1922.

493 P 28/22—8.

Razglasitev preklica.

S sklepom podpisane sodišča dne 26. februarja 1922., opr. št. L 15/21—6, je bila Magdalena Puc, posestnica na Zgoši št. 26, zaradi slaboumnosti omejeno preklicana.

Za pomočnika ji je postavljen Franc Zupan, posestnik v Smokuču.

Okrajno sodišče v Radovljici, oddelek I,
dne 3. maja 1922.

695

St. 11.564/D.—1922.

551 3—2

Dražbeni razpis.

Podpisana direkcija razpisuje na podstavi §§ 86. do 98. zakona o državnem računovodstvu z dne 6. marca 1921. in odločbe ministrstva za promet št. 8865/22. ponovno pisмено ofertalno licitacijo za zgradbo poslopja za inspektorat v Ljubljani.

Ta obravnava bo dne 17. maja t. l. ob enajstih v prostorih inspektorata državnih železnic v Ljubljani.

Ponudbe, ki bodo obvezne za mesec dni, je brezpogojno izročiti do predpisanega roka; opremljene morajo biti s kolkom za 20 dinarjev, zapečateni in brez vsake pripombe podpisane po ponudniku. Obsezati morajo proračun s čitljivimi in brezpogrešnimi cenami in zneski.

Varščina v znesku 60.000 Din, to je: šestdesetisoč dinarjev, v gotovini ali v veljavnih vrednostnih papirjih se mora brezpogojno do rečenega roka položiti pri blagajni državnega kolodvora v Ljubljani.

V proračunu je treba postaviti cene tako, da bodo fiksne (stalne), obvezne, najsi bi poskočile cene bodisi za material, bodisi za delavske mezde, ker se ne bo vpošteval noben povišek.

Na obravnavi se bodo uvaževale samo one ponudbe, ki se podajo brez pripombe in katerih proračuni bodo istotako sestavljeni brez pripombe.

Podjetništvo, ki se mu poveri gradnja, mora dopolniti vadij na 5%no varščino, in sicer tako, da se mu bo odtezala pri izplačevanju zaslužka v obrokih.

Zgradba inspektorata mora biti dovršena do dne 31. decembra 1922.

Za izvršitev gradbenih del veljajo poleg gradbenega elaborata splošni in posebni pogoji, navedeni v službenem navodilu za bivše avstrijske državne železnice. Proračun in obrazec ponudbe se dobivata pri progovni sekciji državnih železnic v Ljubljani; pri tej sekciji so tudi načrti in vpogled.

Direkcija državnih železnic
kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev v Zagrebu,
meseca aprila 1922.

Razne objave.

581

**Narodna banka
kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev.
Stanje dne 30. aprila 1922.**

Aktiva:	Dinarjev
Metalna podloga	401,054.540·71
Posojila	935,772.972·04
Dolg države	4.418,522.723·87
Vrednost državnih domen, založenih za izdajanje novčanic	2.138,377.163·—
Saldo raznih računov	—
	7.893,727.399·12
Pasiva:	
Glavnica	15,106.800·—
Rezervni fond	1,980.285·12
Novčаницe v tečaju	4.815,489.485·—
Razne obveznosti	901,612.257·16
Terjatve države za založene domene	2.138,377.163·—
Saldo raznih računov	21,161.408·84
	7.893,727.399·12

**575 Vabilo na I. redni občni zbor
„Puškarne v Kranju“,**

F. Z. Z. O. Z.,

ki bo dne 23. maja 1922. ob 18. uri v Kranju v mestni posvetovalnici z nastopnim dnevним redom:

- 1.) Poročilo načelnštva.
- 2.) Poročilo nadzorništva.
- 3.) Potrdilo letnega računskega zaključka za leto 1921.
- 4.) Volitev načelnštva, nadzorništva in razsodišča.
- 5.) Slučajnosti.

V Kranju, dne 8. maja 1922.

Načelnštvo.

557

Razid društva.

«Katoliško slovensko izobraževalno društvo „Krek“ v Olševku nad Kranjem se je po sklepu občnega zbora z dne 23. aprila 1922. prostovoljno razšlo.

Jožef Dolinšek s. r., bivši predsednik.